

Дора Габе

И чаках аз с измъчено
сърце...

И чаках аз с измъчено сърце,
към щастието поглед устремила –
и чаках го с копнеещо сърце –
сърце ми жажда беше изсушила.

И то дойде и с ангелска ръка –
и дивни се понесоха акорди.

И то дойде. Затворила очи –
от рози дъх аз сецах възхитена;
в неземн сън, затворила очи,
неземен химн аз слушах упоена.

КРАЙ

© Дора Габе

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11631>]